

személyt tartottak őrizetben, és 15–50-et rövid kihallgatás után a helyszínen agyonlőttek, majd a Dunába dobtak.⁶⁸ Január 22-én a tisztogatás irányítóit úgy döntöttek, hogy a város „jómódú polgárai” közül szednek túszokat, vagyis elkezdődött a tehetős zsidók összefogdosása.

Az antiszemitizmussal már amúgy is megmérgezett katonákat azzal bujtogatták Zöldiek, hogy nagy zsákmányra van kilátás, külön adag rumot osztottak nekik,⁶⁹ és elhitették velük: a helybeliek rálőttek magyar fegyveresekre. Zöldi maga szervezte meg az állítólagos „támadást” saját csapatai ellen, és kreált „bizonyítékokat” is oly módon, hogy bepólyált „sebesült” katonákat vonultatott föl a polgárokból és katonákból álló község előtt.⁷⁰ Szüksége volt ürügyre, hogy felfokozhassa a partizánvadászok indulatait, és katonáit a partizánok titkos segítői ellen heccelje, mivel az első két nap eredményével Feketehalmy-Czeydner nem volt elégedett, még több hullát akart. Grassy félreérthetetlen kiméletlenséggel közölte embereivel: „nem azért vagyunk itt, hogy szemetet szedjünk, hanem hogy megtisztítsuk a terepet. Ezt a bandát ki kell nyírni!”

A „lövöldözések” megtorlásoképpen Feketehalmy-Czeydner parancsot adott a túszok tömeges kivégzésére. Azokra is vonatkozott ez a parancs, akiket a honvédségi és rendőri alakulatok aznap akár az utcán fogtak le, akár pedig lakásaikból hurcoltak el. A hőmérő higanyszála –30 °C-ot mutatott. Az első tömeges kivégzésre a Miletić utcában került sor, 30-40 embert, férfiakat, nőket és gyerekeket vegyesen összetereltek, megparancsolták nekik, hogy feküdjenek a földre, és kézfegyverekkel agyonlőtték valamennyit. Ezzel egy időben a Miletić és Grčkoškoļška utca sarkán egy másik csoportot, szerbeket és zsidókat vegyesen küldtek a másvilágra, s a vérengzés délelőtt fél tíztől délig tartott, percnyi szünet nélkül. A Belgrád rakparton kb. 60 emberrel végeztek. Nagyszabású mérszárlásnak volt a színhelye az Uspenski ortodox temető, ahol 250 személyt gyilkoltak halomra, valamint a NAK sportstadion. Az áldozatokat meztelenre vetkőztették, és azt parancsolták nekik, hogy pucéran fussanak versenyt, s aki a leggyorsabb közülük, azt életben hagyják. De amint a tömeg futni kezdett, megszólalt a géppuska, és lekaszált valamennyit, az utolsó szálig.⁷¹

A legvéresebb jelenetek azonban a Duna-parton játszódtak le. A város különböző részeiből gyalogmenetben kísérték vagy teherautón hozták a lefogottakat a strandra. Négyes sorokba állították őket, és meztelenre vetkőzve kellett várniuk kivégzésükre. Ágyúövedékekkel szaggatták föl a Duna egybefüggő jégpáncélját, és a stégre hajtott szerencsétleneket úgy lőtték le, hogy a vízbe bukjanak. Szemtanúk beszámolóit szerint nagyon sokan, főleg gyerekek, rimánkodtak hóhéraiknak, hogy végezzenek velük minél előbb, annyira „kibirhatatlan” volt